

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ कुंतीगांधारीअनयदितिशेषः किंभूताअर्थाद्गांधार्याहस्तंस्कंधायसक्तंउद्धहंती ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इतिआश्रमवा०नै०भारतभा०पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
 ततोलाजैःसुमनोभिश्चराजाविचित्राभिस्तद्गृहंपूजयित्वा ॥ संपूज्यार्थैर्भृत्यवर्गंचसर्वततःसमुत्सृज्यययौनरेंद्रः ॥ ५ ॥ ततोराराजाप्रांजलिर्वेपमानोयुधिष्ठिरःस
 स्वरंवाष्पकंठः ॥ विमुच्योच्चैर्महानादंहिसाधोक्कयास्यसीत्यपतत्तातभूमौ ॥ ६ ॥ तथार्जुनस्तीव्रदुःखाभितप्तोमुहुर्मुहुर्निःश्वसन्भारताग्र्यः ॥ युधिष्ठिरंमैवमित्ये
 वमुक्त्वानिगृह्याथोदीनवत्सीदमानः ॥ ७ ॥ वृकोदरःफाल्गुनश्चैववीरौमाद्रीपुत्रौविदुरःसंजयश्च ॥ वैश्यापुत्रःसहितोगौतमेनधौम्योविप्राश्चान्वयुर्वाष्पकंठाः
 ॥ ८ ॥ कुंतीगांधारीवद्धनेत्रां व्रजंतींस्कंधासक्तंहस्तमथोद्धहंती ॥ राजागांधार्याःस्कंधदेशेवसज्यपाणिंययौधृतराष्ट्रःप्रतीतः ॥ ९ ॥ तथारुणाद्रौपदीसात्वतीच
 बालापत्याचोत्तराकौरवीच ॥ चित्रांगदायाश्चकाश्चित्रियोन्याःसार्धंराज्ञाप्रस्थितास्तावधूभिः ॥ १० ॥ तासांनादोरुदतीनांतदासीद्राजन्दुःखात्कुररीणा
 मिवोच्चैः ॥ ततोनिष्पेतुर्ब्राह्मणक्षत्रियाणांविट्शूद्राणांचैवभार्याःसमंतात् ॥ ११ ॥ तन्निर्याणेदुःखितःपौरवर्गोगजाद्वयेचैववभूवराजन् ॥ यथापूर्वगच्छतां
 पांडवानांघृतेराजन्कौरवाणांसभायाः ॥ १२ ॥ यानापश्यंश्चंद्रमसनंसूर्यरामाःकदाचिदपितस्मिन्नरेंद्रे ॥ महावनंगच्छतिकौरवेद्रेशोकेनार्ताराजमार्गंप्रपेदुः
 ॥ १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवा०आश्रमवासप०धृतराष्ट्रनिर्याणेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ वैशंपायनउवाच ततःप्रासादहर्म्येषुवसुधा
 यांचपार्थिव ॥ नारीणांचनराणांचनिःस्वनःसुमहानभूत् ॥ १ ॥ सराजाराजमार्गेणनृनारीसंकुलेनच ॥ कथंचिन्निर्ययौधीमान्वेपमानःरुतांजलिः ॥ २ ॥
 सवर्द्धमानद्वारेणनिर्ययौगजसाद्वयात् ॥ विसर्जयामासचतंजनौघंसमुहुर्मुहुः ॥ ३ ॥ वनंगंतुंचविदुरोराज्ञासहकृतक्षणः ॥ संजयश्चमहामात्रःसूतोगावल्ग
 णिस्तथा ॥ ४ ॥ रुपंनिवर्तयामासयुयुत्सुंचमहारथं ॥ धृतराष्ट्रोमहीपालःपरिदाप्ययुधिष्ठिरे ॥ ५ ॥ निवृत्तेपौरवर्गेचराजासांतःपुरस्तदा ॥ धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातो
 निवर्तितुमियेषह ॥ ६ ॥ सोब्रवीन्मातरंकुंतीवनंतमनुजग्मुषीं ॥ अहंराजानमन्विष्येभवतीविनिवर्ततां ॥ ७ ॥ वधूपरिवृत्ताराज्ञिनगरंगंतुमर्हसि ॥ राजायात्वे
 षधर्मात्मातापस्येरुतनिश्चयः ॥ ८ ॥ इत्युक्ताधर्मराजेनवाष्पव्याकुललोचना ॥ जगामैवतदाकुंतीगांधारींपरिगृह्यह ॥ ९ ॥ कुंत्युवाच सहदेवेमहाराज
 माऽप्रसादंरुथाःकचित् ॥ एषमामनुरक्तोहिराजंस्त्वांचैवसर्वदा ॥ १० ॥